

דף עד.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסט סעיף מד

מד. צריך שיכוונו היבם והיבמה שתהא מותרת לזר בחליצה זו. נתכוין הוא ולא היא, או היא ולא הוא, לא הותרה; אבל חליצה פסולה היא לפוסלה על האחים. לפיכך יבמה שגדלה בין האחים, וראינו שחליצה נעלו של אחד מהם, אסורה להתייבם, שמא כווננו לשם חליצה; וצריכה חליצה כשרה, להתירה לזר; אבל כל זמן שלא ראינו שחליצה לאחד מהם, מותרת להתייבם, ואין חוששין שמא חליצה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קסט סעיף נ

נ. חליצה מוטעת, שאומרים לו: חלוץ לה ע"מ שתתן לך ק"ק זוז, החליצה כשרה, אפילו אינה נותנת לו כלום, ואפילו כפל התנאי ט. ואע"פ שהחליצה כשרה אף אם לא נתן לו, מכל מקום חייבת ליתן לו, כשאר שכר שכיר לעשות מלאכתו. אבל אם יש טענה שאינה חפצה בו מפני שאינו הגון לה, והוא חייב לחלוץ אלא שאינו רוצה, והטעוהו שיחלוץ לה על מנת שתתן לו ק"ק זוז, אינה חייבת ליתן לו כלום י.

עין משפט ג.

אה"ע סימן כח סעיף טז

טז. כה. קידש במלוה, או בפחות מפרוטה^ז, או קידש על תנאי, ואפי' הטעתו בתנאי, ובעל, או קטן שקידש והגדיל ואח"כ בעל, בכולם מקודשת^ל מספק.

ט. ואפילו אמר לה בשעת החליצה: על מנת שלא תנשאי לאיש, וכפל תנאו, אינו כלום. תשובת הרא"ש כלל נ"ב
י. אבל אם נתנה לו המעות או השלישה לו המעות, אינה יכולה לחזור (תשובת רשב"א אלף ר"מ) ועיין לעיל ריש סימן קס"ה.
כ. היינו שעדים ראו שנתייחד עמה.
ל. מעולא בכתובות דף ע"ד ע"ב, ובסי' ל"א סעיף ט' פסק השו"ע שם דמקודשת ודאי וכאן כתב ספק. ואפי' בפחות משהו פרוטה פלפל לומר שזה מספק אבל לדעתו של השו"ע והב"י בזה אין ספק, שאין אדם עושה בעילתו בעילת זנות, ובזה כולם יודעים

עין משפט ד. אה"ע סימן לה סעיף לה
עין לעיל דף עד: עין משפט נ

עין משפט ה. אה"ע סימן לא סעיף ט
עין לעיל דף עג: עין משפט א

אה"ע סימן כח סעיף טז
עין לעיל עין משפט ג

עין משפט א. אה"ע סימן לט סעיף ב

ב. נמצא עליה נדר אחר, כגון שנדרה שלא לאכול חרובין, הרי זו מקודשת אפי' שאומר שהוא מקפיד על זה, אם לא שאמר לה ע"מ שאין עליה "כל נדר".

עין משפט ב. אה"ע סימן לט סעיף ו

ז. קידשה ע"מ שאין בה מומין, והיו בה והלכה לרופא וריפאה אינה מקודשת^מ, אבל האשה שהתנתה שאין בו מומין, והיו בו והלך לרופא וריפא^נ מקודשת, שאין גנאי לאיש במומין שכבר נתרפאו, והאשה אינה מקפדת על זה.

שאינה מקודשת בפחות משה פרוטה ואין אעב"ז לא כן בהלואה, או המקרים האחרים דלא כולם יודעים הלכות וחושבים שמקודשת בהלואה וכן ע"ת חושב שיודעת ודאי דעל דעת זה קידשה ואין עליה נדרים, ולכן מקודשת רק מספק. ועין בח"מ.
מ. אבל אם אמר לה ע"מ שלא יהיו בה מומין והלכה לרופא וריפאה מקודשת למפרע. ואינה מקודשת בע"מ שאין בה, אפי' ריפא הרופא, היינו אפי' שריפא קודם שנודע לבעל, דבכה"ג בנדרים מקודשת, אפ"ה מומין שאני, דנמאסת בעיניו כשנזכר שהיו בה מומין. מיהו אם בשעת הקידושין כבר נרפאו המומין שהיו לה, מקודשת שהרי לא התנה ע"מ שלא היו בכ מומין מעולם. כ"כ בח"מ.
נ. לכאורה משמע דהלך לרופא לפני שנודע לה לאשה, דאם נודע לה מיד נתבטלו הקידושין ע"פ התנאי, ומיהו י"ל דאין האשה מקפדת רק במומין שאין להם רפואה, ועיין בח"מ ס"ק י"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוירים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

אה"ע סימן י סעיף ג

ג. ה. המוציא את אשתו משום שם רע^ס או משום נדר, לא יחזיר^ע. ו"א דבעינן שיאמר ויכפיל בשעת הגירושין שמשום זה מוציאה, ו"א אף בלא הכפיל דבריו, ו"א אפי' שלא אמר לה כלל דמשום זה מגרשה אסורה לחזור אליו.

ס. ממשנה גיטין מ"ה ע"ב, ואף שנתברר אח"כ שהשם רע היה בשקר.
ע. דיעה ראשונה דעת הרי"ף והרמב"ן, ודוקא הכפיל דבריו אבל כפל לתנאו ונמצא שבדוי הדבר, מותר לו להחזירה. וכן הוא בחידושי הרשב"א כ"כ הח"מ. ודיעה ב' היינו הרא"ש והטור. ו"א האחרון דעת הרמב"ם כלישנא בתרא דרב יוסף פ"י מגירושין. וטעמו משום קנסא.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com